

Ο ΜΙΚΡΟΥΛΗΣ ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ

Πολύ πολύ μακριά στο βορρά, εκεί όπου τα πρώτα χιόνια πέφτουν, όταν εμείς εδώ έχουμε ακόμη καλοκαίρι, βρίσκεται καλά κρυμμένο το χωριό των Αϊ-Βασιληδων.

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε εκεί ένας μικρούλης Αϊ-Βασίλης που δεν έβλεπε την ώρα να έρθουν τα Χριστούγεννα.

Ήταν πάντα ο πρώτος που έπαιρνε το χριστουγεννιάτικο δέντρο του από το μεγάλο δάσος.

Και ήταν πάντα ο πρώτος που γυάλιζε το έλκηθρό του, λούστραρε τις μπότες του και αέριζε το παλτό του.

Όταν οι άλλοι Αϊ-Βασίληδες δεν είχαν αποφασίσει ακόμη τι δώρα θα πήγαιναν στα παιδιά, ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης είχε ήδη ετοιμάσει και τυλίξει τα δώρα.

Περισσότερο του άρεσε να δωρίζει πράγματα που είχε φτιάξει με τα ίδια του τα χέρια. Ήξερε να φτιάχνει όλα τα παιχνίδια: πολύχρωμα αυτοκινητάκια και σκυλάκια με βούλες, ξύλινα αλογάκια, κουκλόσπιτα.

Κι έψηνε υπέροχα γλυκά. Ήξερε να φτιάχνει κουλουράκια με κανέλα σε σχήμα αστεριών, μελόπιτες, χρωματιστά μπιστουνάκια. Και τα μελομακάρονά του ήταν τα καλύτερα του κόσμου.

Όταν τελείωνε το τύλιγμα των δώρων και το ψήσιμο των γλυκών, περίμενε με περισσότερη λαχτάρα το ταξίδι στα παιδιά από οποιονδήποτε άλλο Αϊ-Βασίλη. Και κάθε χρόνο τα ίδια.

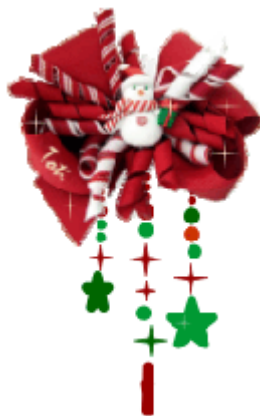
«Όχι, δεν μπορείς να έρθεις μαζί μας» είπε ο αρχηγός Αϊ-Βασίλης, που αποφάσιζε για τα πάντα στο χωριό των Αϊ-Βασίληδων. **«Είσαι πολύ μικρός»**. **«Τα παιδιά θα σκάσουν στα γέλια»** φώναξε ένας αγενέστατος νεαρός Αϊ-Βασίλης. **«Ιδιαίτερα όταν τον δούνε»** είπε, γελώντας ένας άλλος. **«Πάνω στο μικροσκοπικό του έλκθηρο»** φώναξε ένας τρίτος.

Ήταν πολύ άσχημο αυτό που έκαναν, και λίγο έλειψε ο αρχηγός να τους αφήσει κι αυτούς στο σπίτι.

Όμως φέτος είχαν να δώσουν τόσο πολλά δώρα, που δεν μπορούσε να αφήσει πίσω κανέναν από τους νεαρούς Αϊ-Βασίληδες. Για αυτό τους κοίταξε μονάχα πολύ αυστηρά και είπε: **«Να φέρεστε καλύτερα!»**. Και στο μικρούλη Αϊ-Βασίλη είπε: **«Του χρόνου ίσως»**. Αλλά ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης δεν μπορούσε να το πιστέψει τόσο εύκολα πια.

Όταν έφυγαν οι υπόλοιποι Αϊ-Βασίληδες, ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης δεν ήθελε ούτε να βλέπει ούτε να ακούει τίποτα. Έκλεισε τα παντζούρια κι έκατσε ολομόναχος στο δωμάτιό του. Δεν τον πείραζε που ήταν μικρότερος από τους άλλους. Αλλά τον στεναχωρούσε πολύ που δεν μπορούσε να πάει μαζί τους στο ταξίδι τους για τα παιδιά.

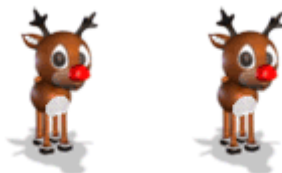
Κάπου εκεί ψηλά βρίσκονταν τώρα οι άλλοι με τα έλκηθρά τους που τα έσερναν τάρανδοι. Και τότε ξαφνικά ακούστηκαν φωνές από το μεγάλο δάσος. Στο μεγάλο δάσος ζούσαν τα ζώα. Τι να συζητούσαν άραγε τόσο αργά το βράδυ;

Τι καλά που ήταν τόσο μικρός! Έτσι μπορούσε να πλησιάσει στα κλεφτά χωρίς να τον δουν τα ζώα. Ήταν όλα τους εκεί: ο σκίουρος και ο λαγός, η αρκούδα, το ζαρκάδι, τα ποντίκια κι ήταν όλα τους πολύ κακόκεφα. **«Είναι τρομερό»** μούγκρισε η αρκούδα. **«Οι Αϊ-Βασίληδες επισκέπτονται τους ανθρώπους, αλλά όχι τα ζώα»**. **«Αν και δε θα χρειαζόταν να πάνε και πολύ μακριά»** παραπονέθηκε ο λαγός. **«Έτσι γινόταν πάντα»** είπε η γριά κουκουβάγια. **«Φοβάμαι ότι αυτό δε θα αλλάξει ποτέ»**.

Κι όμως άλλαξε! Γιατί, αμέσως μόλις το άκουσε ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης, έφυγε από εκεί πολύ αθόρυβα, πατώντας στα νύχια των ποδιών του, κι έτρεξε στο σπίτι. Έριξε μια γρήγορη ματιά στον καθρέφτη, στείβαξε τα δώρα στο έλκηθρο, και αμέσως ξαναπήρε το δρόμο της επιστροφής.

Μόνο που δεν του είχαν μείνει καθόλου τάρανδοι, αφού όλοι είχαν φύγει. Αλλά και μόνος του μπορούσε να σύρει το έλκηθρο μέχρι το μεγάλο δάσος. Εκείνο το βράδυ τα ζώα έστησαν τέτοια γιορτή, που όμοιά της δεν είχε ξαναδεί το μεγάλο δάσος.

Ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης έδωσε σε όλα τα ζώα από ένα δώρο, περισσότερο από όλα, όμως, χάρηκε η κατσούφα αρκούδα ποτέ στη ζωή της δεν είχε πάρει δώρο. Και πιο περήφανη από όλα ήταν η κουκουβάγια πήρε ένα ολοκαίνουριο πουλόβερ και ήταν σίγουρα το πιο κομψό πουλί του δάσους.

Αμέσως μόλις επέστρεψαν οι υπόλοιποι Αϊ-Βασίληδες, ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης παρουσιάστηκε μπροστά στον αρχηγό και του διηγήθηκε τι είχε γίνει στο μεγάλο δάσος.

Ο αρχηγός έμεινε έκπληκτος και τον ανακήρυξε Αϊ-Βασίλη των ζώων. **«Μπράβο!»** φώναξαν οι άλλοι Αϊ-Βασίληδες και τον ζητωκραύγασαν. Τρεις φορές μάλιστα! Από τότε ο μικρούλης Αϊ-Βασίλης είναι το ίδιο σημαντικός με τους μεγάλους.

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ!!! ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!!!

Anu Stohner: Γεννήθηκε το 1952 στο Ελσίνκι. Εργάζεται ως μεταφράστρια και συγγραφέας και ζει στο Μόναχο. Έχει διακριθεί πολλές φορές για μεταφράσεις της από τα φιλανδικά, τα σουηδικά και τα αγγλικά. Της αρέσει να γράφει ιστορίες για μικρά παιδιά.